06 1/2p67

...ocesów III

... manus — Sollohub

... Sorocyna — Pankowski — Chreptowicz

3. Pióro — Żaba.

4. Pozyna.

5 Przysiecki. Zdziewski. Horwowski. Kaminiewicz.

6. Horpowski — Zakrzewski

7. Mysygnski — Terlecki — Zaborowski

8. Sanguszko — Mouszewicz — Piotrowski.

9 — —

10. Dominikanie — Szamocki — Kotyliński.

11 Czartoryski — Cystersi.

12. Smyski — Rembowski

13 Niemcewicz — Cystersi.

14 — Rembowski

15 Rembowski — Czartoryski.

16. Świrzanowski — Rembowski.

17 Rembowski — Niemcewicz.

18. Smyski — Cystersi. Kurcewski —

19. Basz — Zdanowicz — Poziemkowska.

20 Chojecki Tomkowicz —

21 — —

22 Murawko — Kownaccy Chojecki.

23. Chojecci [Chojeccy] — Jankiewicz — Bogusławski.

24. — —

25 [Chojeccy.

26. Tomkowicz — Chojecki.

27. Korsak — Laskarys — Tyszkiewicz — Plater.

28. Abramowicz. Laskarys. Horain.

29. Laskarys — Tyszkiewicz Horain.

30. Zabiełło — Laskarys —

31. Horain. Plater. Laskarys.

32. — —

33. Laskarysowie.

34. Laskarys — Makowiecki.

35 Radziwiłł — Laskarys.

36. Korsak — Laskarys.

37. Plater — Laskarys.

Iwaszkiewicz — Gorzymała — Sorokas

38 —

39 – Benedyktynki – Bukarewicz.
40. Bokarewicz – Wołłowiczówna –
41. — —
42 — —
43. Pękalski – Puciata.
44. Alexandrowicz. Kopelowicz. Domanicki – Tepter .
45 — —
46. Malesrewski – Bernardynki.
47 — —
48 — —
49. — —
50 – Łaniewski, Mokrzecki.
51 — — Nowiewicz.
52. Urbanowicz – Mokrzecki
53 Łaniewski – Mokrzecki.
54. — —
55 Jelscy – Cwiriński.
56 Janowski – Wołodkowicz.
57. Oskierkowie – Sinkiewicz – Nierabitowski,
58 Tuchanowski. Sinkiewicz Oskierko Korsaye.
59. — —
60 — —
61. Nierabitowscy.
62 — — Sinkiewicz.
63 — —
64 — — Tuchanowski.
65 — — Wolan.
66 — —
67 — Tomaszewicz.
68 — —
Tomaszewicz
69. Oskierko.
70 Tuchanowski – Sinkiewicz – Oskierko.

REPOZYCYA

Od JW. JX. Tesselina Rembowskiego Opata i wszystkich JXX. Cystersow Konwentu Olizarostawskiego i Wisztyckiego.

PRZECIWKO:

WW. JP. Niemcewiczowi Sędziemu Ziemskiemu, Szczepanowskiemu Grodzkiemu Sędziemu, Urzędnikom Województwa Brzeskiego, i JP. Szuyskiemu.

§.

Lubo Repliki i Produkta tych stron nic ważnego na wsparcie swojego Interessu nie przyniosły, przecież gdy jedney, drugiey i trzeciey strony nie tak Explikacye, jak raczey wexy przeciwko JXX. Cystersom, a mianowicie JW. JX. Opatowi powymyślały niektóre obiekcye, musi JX. Opat swoim i Konwentu Olizarowego, oraz Wisztyckiego Imieniem odpowiedzieć, nie tak żeby one potrzebowały odpowiedzi, jak raczey żeby nie odpowiedziane w powszechności kogo nie zwiodły, i tak odpowiada naypierwiey

W. JP. Niemcewiczowi i JP. Szuyskiemu.

Co do pierwszego, rzecz z nim o imaginowaną Kontrawencyą, i zyskany przewod Prawa Extra Rapartitionem et ex motivo.

Nie winni Xięża Kontrawencyi, justyfikacyą uczynił Produkt, iż powodem kwestyi o Expensa między Hornowskim, a Ancutą Sędziami społecznikami zysku 1000. kop uformowaney, przymuszony był Prokurator zatrzymać schedę alias 866. złł: gr: 20 przez W. Niemcewicza poszukuiącą się.

Przywiozł Prokurator Mackiewicz całą sądzoną summę 2600. złch na termin 24. Junii podług Trybunalskiego Dekretu, sam tego Niemcewicz nie zapiera.

Prezentował Prokurator wprzód przed Aktami Brzeskiemi, tak Kancellarya Brzeska zaświadcza do satysfakcyi podług Dekretu, po tym zawołany Prokurator do W. Hornowskiego oddawał w stancyi jego całemu Urzędowi, alias i W. Niemcewiczowi sądzoną summę.

Po umiarkowaniu się z WW. Hornowskiemi i Koyszewskim w Imieniu Ancuty czyniącym, oddawał udzielnie W. Niemcewiczowi jego schedę 866. złł: gr: 20. sam tego Niemcewicz nie zapiera, owszem tak wyznaie oskarżaiąc Hornowskiego in verba: *Obżałł: WMć pomimo Dekret nie odbieraiąc wspólnie sądzoney summy, lecz oddzielaiąc się od żłłgo tak pro scheda jako też W. JP. Ancuty odebrał od Obżałł: JXX. Cystersow, a tym samym uczynił zamitrężenie żłłcemu, że Obżałłowani, JXXża nie opłacili summy żaluiącemu należącey, i o*

A nią

W. Buitowski

nią musi żiłcy procedomać, a prawie z tego Obżałłgo nie słusznego postępku, są to słowa W. Niemcewicza żałoby do Dekretu Kontumacyinego wprowadzoney, Czytać oraz drugą żałobę jego, po Dekrecie Kontumacyinym po tegoż Hornowskiego wyniesioną, gdzie właśnie racyą odrachowania Expens, bierze za racyą zamitrężenia sobie satysfakcyi daty 1785. Aug: 6.

Nie dosyćże z tego wszystkiego Ewazyi za stroną XXży, że nie winni Kontrawencyi summy zatrzymaniem, kiedy sam pisze Niemcewicz i wyznaie, iż musi procedować z Obżałowanego Hornowskiego, ergo nie z Cystersow postępku o summę z Xiężą, a postępek jaki, iuż się to dowiodło, iż kwestya o Expensa przez Niemcewicza uformowana.

Prezentacya i oświadczenie w czasie nie przyięcia summy i zamitrężenia dowodzi, także oddawaney Niemcewiczowi summy, przeto czynioney Dekretowi satysfakcyi, możeż kto konwinkować się, że uczynili Cystersi kontrawencyą.

Przywiezienie summy, submissya oddawania, czyż znaczy niepossłuszeństwo Dekretowi? owszem jeśliż nie dowodzi, że czynili wszystko, czynili dosyć co Dekret nakazał.

Czyż gwałtem byli powinni na ten czas Synowi Sędziego Niemcewicza wsypać pieniądze do kieszeni, gdy on brać ich niechciał.

Żeby Cystersi nie przywozili y nie oddawali byli, w reszcie nie prezentowali, zatym żeby nie mieli świadectwa czynioney, lecz nie przyiętey satysfakcyi, w ten czas y w takim razie miałby W. Niemcewicz Sprawę o winy sprzeciwieństwa.

Ale kiedy Prokurator y przywiozł na to żeby oddał, y na to prezentował Prokurator za nie przyięciem, żeby zostawił dowod oddawania, ktoż myślić będzie, że iest kontrawencya?

Oddawali y prezentowali XXża pieniądze, a jakże karać, y za co karać, wszak kara ma skutek niepossłuszeństwa, a oddawanie y prezentacya iest niepossłuszeństwem.

W oświadczeniu nie jedna racya do prezentacyi summy, że Plenipotencya nie przyznana, dana Synowi, ale racya pryncypalna kwestyi o expensa, a zatym z tey nieprzyięcia summy, a przy tey y pierwsza pomieszczona, daremnie więc wmawiano, że ob rationem Plenipotencyi nieprzyznaney zatrzymano summę.

Lokować w Kancellaryi summy po nieprzyięciu Dekret nie kazał, y co za obowiązek, co za okoliczność lokować? gdy do Ewazyi od pen kontrawencyinych dosyć iest nieprzyięcia summy, oprócz lokacyi.

Oddawanie lub nie oddawanie, decyduie winy racya lokacyi nie czynioney, zkąd wymyślona? w Dekrecie niema, czytać Dekret, Ergo koncept strony nie do konwikcyi.

Przysięga JWJX. Opat choćby z Prokuratorem, że dla sprzeczki o expensa przez Syna W. Niemcewicza uformowaną, nie zaś celem sprzeciwieństwa Dekretowi przyszło zatrzymać te 866 złch, trzebaż większego dowodu? ile przy świadectwie prezentacyi przez samegoż Niemcewicza w żałobie wyznaniu, że oddawane były pieniądze, że niema y niewinni Xża kontrawencyi.

Pomyślić nawet tak kto będzie mógł, że Xięża dla 866. ile determinowanych y przywiezionych do oddania, narażali się na peny kontrawencyine 1000 kop opłacaiące się.

Przebóg N. T. kto tu wierzyć będzie, że Xża Wistyccy albo chcieli uczynić kontrawencyą, albo uczynili, kiedy oprócz świadectwa y postempkow Xży justifikuiących satysfakcyi Niemcewiczowi

czynie-

czynienie, same niepodobieństwo od tey opinii y rozumienia Xięży wymawia y ewinkuie.

Nacóżby Prokurator przywoził pieniądze z domu do Urzędu Brzeskiego, nacoby oddawał w stancyi Hornowskiego, temuż Hornowskiemu, Ancucie y samemuż Niemcewiczowi, żeby chcieli byli XXża być Dekretowi niepossłusznemi y pieniędzy sądzonych nieoddać, dopieroż na winy sprzeciwieństwa 3 razy solucyą summy Niemcewiczowi przenoszące exponować się?

Myślą nawet nie zgrzeszyli było Dekretowi y jego przeznaczeniu, a jakże może W. Niemcewicz oskarżać, a Trybunał sądzić być Xięży winnemi niepossłuszeństwa Dekretowi?

Sprawiedliwość by się tak skrzywdziła, y ta słuszność która niewinność od piennego prześladowania rauje y ubespiecza.

Myśl nawet jeśli potrzebowaną będzie do ewazyi od zarzutu niepossłuszeństwa, wyprzysięgaią Xięża, a więc nie było y niema kontrawencyi, ochota W. Niemcewicza do Procederu przemyśliła skargę y prostytucyą Xięży.

Tak więc pokazawszy pro casu: że niema kontrawencyi konkluduią się, ponieważ W. Niemcewicz ex motivo przyłączył rzecz o kontrawencyą z Regestrow sprzeciwieństwa do Taktowych y ponieważ Konstytucya 1784. na połączenie tylko dawnieysze sprawy przed prawem zakazuiącym motywow zdarzone, Regestr Extra-ordynaryiny wyznaczyła, przeto nowe ex motivo uformowane mieścić się w Regestrze Extraordynaryinym Taktowym nie mogą, bliżey jest sprawę o mniemaną kontrawencyą przyzwoitemu Regestrowi sprzeciwieństwa zostawić, y same tylko motywum y to że extra repartitionem przewiedziony Process wespół z nastąpionemi za nim skutkami sądzić y decydować, o czym krótka następuje konwikcya.

§ §.

Dowodząc W. Niemcewicz legalności swojego Processu quo ad repartitionem & quo ad obiectum motivum, taką dał repozycyą wespół z JP. Szuyskim Ex-Instygatorem.

1mo: Ze w sprawach securitatis & authoritatis juditiorum non attenta repartitione sądzić się wolno.

2do: Ze sprawa kontrawencyi będąc skutkiem sprawy o lezyą & de abusu wiedzioney z Taktowego Regestru, należy do obu Repartycyi, należy oraz żeby do Taktowego Regestru była łączona już dla tego: że Kadencya Wileńska 1785. wolne miała zachowane Taktowego Regestru według dawnego przed Konstyt: 1784. doświadczonego porządku już dla zachowaney Dekretem post satisfactionem eliminaty y końca Procederu.

℞. *Ad primum*: Prawda że Konstytucya 1726. sprawy securitatis & authoritatis judiciorum non attenta Repartitione sądzić dozwoliła Trybunałom, ale kto ją brać będzie do Konwikcyi za stroną Szuyskiego, bądź Niemcewicza, kto pamięta: że Szuyski niemiał sprawę ani de securitate, ani de authoritate judiciorum, ale zmyślił sprawę o kontrawencyą za nie oddanie summy W. Niemcewiczowi y jakby za nie eliminowanie manifestow, Dekretem nakazanych? taż y taka sprawa jestli sprawą authoritatis aut securitatis juditiorum, alias beśpieczeństwa y powagi Sądow.

Sprawę maią sprzeciwieństwa wykomponowanego, a jakże śmieią stosować prawo do spraw beśpieczeństwa y powagi Sądow y to do Trybunalnych ustanowione.

Niegodzi się prawa ani brać, ani tłómaczyć inaczey tylko jak wsobie brzmi, Prawo 1538. przestrzegło, W. Niemcewicza, żeby wyratował swóy Proces od upadku y na przeciwne brzmieniu prawa tłómaczenie siebie dyspensował.

Ale Sąd widząc y czytaiąc prawo dla Sądow Trybunalnych y ich powagi, ich beśpieczeństwa ustanowione, widząc y czytaiąc sprawę mniemaney kontrawencyi.

Czyż może tego prawa użyć do interessu sprzeciwieństwa w rzeczy Cywilney, bo w rzeczy daymy to kontrawencyi quasi nie oddawaniem sądzoney summy y nie eliminowaniem nakazanych Manifestow zdarzoney niestosuiącego się.

℞. *Ad 2dum*: Ze skutku sprawy o lezyą przez Urząd dowodzoną y że ze skutku dowodzonego abusus iest sprawa dzisievsza, ale trzeba W. Niemcewiczowi y Szuyskiemu było to mówiąc uważać, iż Dekret 1783. 7bra 27. którego skutki dzisieyszą są sprawą, zapadł na Kadencyi Grodzieńskiey.

Uważać powtóre: że sprawa o lezyą de abusu objecto, skończyła się na oczewistym Dekrecie, na ukaraniu Xięży, zatym że niema, że zdięta już leżya, a zatym jakiż y o co skutek pozostał, a jeśli pozostał, tedy należało na Kadencyi Grodzieńskiey dochodzić, gdzie był zyskany.

Mówią sądzone 2,600. złtch præ instantia Szuyskiego y Urzędu, oraz sądzone eliminaty præ instantia Szuyskiego y Urzędu.

Daremnie do tego wścibia Szuyskiego Niemcewicz, bo żałoba, Petyta y sam Dekret pokazuią: że ani o eliminatę, ani o sądzenie 2,600. złtch za zadane abusus y expensa Szuyski nie miał instançyi y nie wygrał dla Urzędu, ale sam Urząd miał y o eliminatę, y za zadane abusus y o expensa instancyą y żałobę, y sam też z swojey instancyi wygrał eliminatę Manifestow y karę za zadane abusus wespół z expensami, *Czytać żałobę y Dekret.*

Komuż wyperswadować potrafią Niemcewicz z Szuyskim Motywum utrzymującym, że z Dekretu sądzącego penalitates pro abusu, i Eliminatę Manifestow, mniemana Konwencya, może należeć do dochodzenia Szuyskiemu, któren ni Instancyi o to nie miał, ni ni tego wygrał.

Komu mòwię wyperswadować potrafią, kiedy ta prawda dotykalna, że on żadney, i ni o co Sprawy z Cystersami nie maiąc, dla motivum Niemcewiczowi podjął się, y na derogacyą Prawa podiął się, iakiż więc skutek y iak do takiego skutku wtrącać Szuyskiego, kiedy do powodztwa nań instancyą, y pestemkiem swoim Szuyski nie należał, i nie do niego dochodzenie, ale do Urzędu ieśli zatrudniony należy.

Tak Dekret rzekł, że præ instantia Urzędu, i 2,600. zł. sądzi, i Eliminatę sądzi, bo też Szuyski nie mając o nią Załoby wygrać nie mógł. Więc daremna Interpretacya Dekretu i tłumaczenie dalsze, w tey materyi, idę do rozwiązania dalszych oppozycyi.

Mówią jeszcze Szuyski i W. Niemcewicz, że mógł mieć Szuyski z Regestru Taktowego Sprawę.

Quæritur o co? czy o Kontrawencyą, że summy Niemcewicz nie odebrał, to Sprawa (jeśli jest tylko) samego W. Niemcewicza.

Czy o Eliminatę, to znowu sprawa całego Urzędu Brzeskiego. Ex utroq; nie ma sprawy Szuyski, ale i Urząd nie ma, i mieć nie może sprawy o Eliminaty. Bo te nastąpiły, a ktòreby nie nastąpiły, nie składają dowodu, i tylko słównie rzecz fałszywą za prawdę udają, a to dla utrzymania Szuyskiego Aktoratu, zawsze

(choć

Produkt XXży Cystersow wyliczył jego występki i przekonał, a odpowiedź jego niepodołała wyexkuzować od winy, naciągano Praw zbocznych, szukano dla niego ratunku, w krzywym tłumaczeniu jego postępkow i Praw, ale to wszystko więcey szkodzi niżeli pomaga do jego Ewazyi, otym tak się konwikować.

§.

Pierwszy zarzut zieżdżania pod czas Sądow tak on rezolwował, i takiemi słowy *nie sama Exekucya Dekretow wczasie Kadencyow Sądowych, ale absentia, &c.* policzone pro abusus, czytać Produkt jego na arkuszu 1 wszym.

Niechże mi powie Sędzia, a ziechanie na exekucyą pod czas Sądow nie jestże to absencya? a tego y nie rezolwował, bo też trudno co napisała Konst: *jakoteż do Exekucyi kondemnat obwieszczeniami Urzędowemi tirminow niewyznaczali ani wspomnionych Aktow nieodbywali w czasie Kadencyow*, od tego tedy trzeba było zacząć explikacyą, że wolno wydać obwieszczenie na exekucyą pod czas Kadencyi, że wolno zjechać pod czas kadencyi Sądow.

Tłumaczy się, że wolno jest zjechać na exekucyą byleby kompletu nie zerwał. Ergo inaczey winien, taka konkluzya?

R. Prawo rzekło, że wydawać obwieszczeń nie wolno. Koleyno nie wolno zjeżdżać, a do tego y komplet zerwał zjeżdżaiąc pod Dniem 21 Maia, sam złożył Plenipotencyą w tym dniu przyznaną Mrokowskiemu od Gieysztorow, gdzie świadectwo, że Szczepanowski Sędzia kompletował. Ergo sam siebie skonwinkował, że winien, de neglientia być skarżononym.

Powiada Szczepanowski przeciwko Konstytucyi żeby Konst: zabraniała Exekucyi pod czas Kadencyi (mówi to przeciw wyrazom Konstycucyi) toby zabroniła Urzędnikom Smoleń: y Starodub:

R. Czemuż tak pisząc a pisząc na derogacyą Prawa Sędzia, zapomniał, że Urzędnikow Smoleń: Starodub: Juryzdykcye nieotwarte. Co więc miała im zakazywać, Szczepanowskiemu dla tego zakazała aby Sądow niezrywał.

Drugi zarzut, alias Exekwowanie Dekretu Ewokacyinego & ex motivo, tak rezolwował.

Kognicya Dekretu powiada do mnie nie należała.

R. należała, bo Konst: 1726 Tit: Trybunał Compositi Judicii sub privatione oficij exekwować zabrania, do kogoż Konst: rzekła, y kogo privatione officii karać każe?

Mówi znowu, że to Dekret nie taki o ktorym Prawo wyrok daie, a jakiż, czemuż tego nieusprawiedliwił, że nie Ewokacyiny Dekret, że nie ex motivo.

Na zepsucie Dekretow wypadłe Dekreta broni exekwować, a też Dekret wypadł ex motivo na zepsucie świeżo ustanowionego Prawa?

Myśl Prawodawcow aby ewokacyinych nie exekwowano Dekretow, więc dosyć jest donieść (jak w Kategoryi z W. Niemcewiczem dowiedziono jest, że Extra Repartionem & ex motivo) a konkluzya nie insza, że Exekwować niewolno, chyba już tak myślić wypadłe Dekreta w Duchownym Kole ewokacyine na zepsucie Dekretow niewolno exekwować, a wypadłe Dekreta *Koła* Ziemskiego Trybłu na zepsucie prawa Ewokacyine wolno exekwować.

Niewolno czynić kognicyi, a na cóż uczynił kognicyą Karczmy i po zatradowaniu Karczmy odstąpił, dla tego iż XXta maią jak napisał w swoim świadectwie w ostatnim stopniu konwikcyą (z ktòrą tam od Xiążąt nie stawano) w czym tedy może dogodzić W. Niemcewiczowi, to mu wolno czynić kognicyą, a wczym może dogodzić Prawu i powinności in executione, to mu nie wolno czynić kognicyi.

Konstytucya 1784. każe karać stawaiącego do zyskania Dekretu ex motivo, wszakże i do jego kognicya nienależy, jest to interes Aktorki? a jakże Szczepanowski, ktòren Exekwował Dekret ex motivo i Ewokacyiny może być od kary wolnym.

Trzeci zarzut, alias że Olizarowy Staw nieskonwinkowany Exekwował, tak rezolwował, przytaczaiąc Art: 95. 97. 98. iż ponieważ JX. Opat jest Opatem razem i nad Olizarowym Stawem alias że i Olizarowy Staw do Opactwa jednego należy, ergo dobrze na Olizarowym Stawie Exekwował Dekret.

R. musi teraz tak mòwić, bo tak postąpił, bo abusum popełnił dobrze dosyć, w takim razie exkuzował się, ale w cale nie do konwikcyi.

Ale lepieyby uczynił, żeby zayrzał był, nie mòwię w tym mieyscu w początkowe nastanie sprawy, jakim jest sądzenie tysiąc kop na XXży Konwentu Wisztyckiego i na Opacie, ale w Dekret, ktòren Exekwować zieżdżał, bo i ten tak pisze na wszelkich Dobrach Opata i Konwentu Wisztyckiego? czemu, bo o kontrawencyą mniemaną sprawa z XXżą Wisztyckiemi, bo w ten czas XX. Olizarostawscy w sprawie nie byli i Xżęta kiedy mieli sprawę o Wisztyce Olizarowego Stawu pro attinenti do Wisztyc nie kładli, Czytać Dekret 1783. żeby zayrzał znowu i w Konst: 1726. Titulo termin i Repartycye w Statut Art: 17. 94. bo ròwnie Konst: jak i Statut każe pilnować Dòbr, do ktòrych ma pretensyą nawet między osobami Swieckiemi, Czytać Konst. i Statut.

Jak nieszczęśliwi Xża niczemu Szczepanowski nie wierzy, kładną Fundusze osobne, kładną Dekret oczewisty Assessorski, gdzie wyraznie oddzielnym Olizarowy Staw od Wisztyc kładzie i sądzi, gdzie tylko inspekcya Opatowi powierzona.

Jak tu można sądzić, że to attinens, kiedy Dokumenta i Dekret tak uczą, że nie attinens Olizarowy Staw.

Sądzić Olizarowy Staw pro attinenti do Wisztyc, byłoby to sądzić przeciwko Dokumentom, a mianowicie przeciwko Dekretowi Assessorskiemu.

Karczmę że podali do attynencyi nie probuie? czemu w tymże oświadczeniu XXży, z ktòrego ten argument wykomponowano, że Olizarowy Staw nieskonwinkowany, że Karczmę non tam libenter quam reverenter podaią, opowiedzieli zachowuiąc mòwienie de nullitate tradycyi et de usu, Czytać oświadczenie, obłąkanie więc Szczepanowski donosił, że Karczma należy do Wisztyc.

Nie Karczmy, nie Olizarowego Stawu, nie Opata Zwierzchności dla rządu wewnętrznego Klasztoru wybraney, ale Konwentu samego Aktora, ale Konwent przy Zwierzchności odpowiadaiącego patrzyć trzeba było.

Rzekł Dekret oczewisty Trybunalski sądzący 1000. kop, że przysądza na Opacie i na XX. Konwentu Wisztyckiego.

Rzekł Dekret Kontumacyiny, że uzyskanie na Opacie i na Dobrach (a kto-

(choćby nie były eliminowane Manifesta) być i utrzymywać się nie mogącego.

A nie mając sprawy, możeż mieć Regestr na sprawę Szuyski, ile Taktowy abrogowany.

A nie mając sprawy, kogoż Szuyski choćby z Niemcewiczem przekonać podoła, że poszedł do procederu przeciwko Cystersom nie z namowy z Niemcewiczem, i nie ad Motivum.

Nie exkuzuje a pœnis, ani utrzymuje motivum alias Szuyskiego instancyi pozwolone wołanie Kadencyi Wileń: Taktowego Regestru według dawnego zwyczaju, bo przy tymże pozwoleniu wraz i obok Zakaz nie łączenia spraw Cywilnych do Taktowego sub pœnis.

A jeśli wierzyć, że Kadencya Wileńska mogła była dawniey sprawy połączone do Taktowego łączyć y sądzić nie czekaiąc sporządzenia Extraordynaryinego, tedy temu wierzyć nie można, aby skończone motivum na Dekrecie oczewistym ożywiać, albo do nowo wykomponowanego pretextuose motivum łączyć y sądzić mogła sprawę Cywilną.

Prawda, co powiada Niemcewicz y Szuyski utrzymuiąc powodztwo Szuyskiego abrogowane: że Dekret Trybunalski post satisfactionem Proceder kassuje, ale to nieprawda, aby dla tego w składzie sprawy teraznieyszey wolno było Szuyskiemu pòyść do sprawy y mieć sprawę z Taktowego Regestru? czemu:

Pamięta Trybunał że nie z instancyi Urzędu tysiąc kop, złtch 100. expensy y eliminatę tranzaktow sądzono.

A osobno tak Dekret wyraża præ Instanciæ Szuyskiego (któren miał pryncypalną sprawę w ten czas zaco go XXża aresztowali) sądzono złch 200. Znowu czytać Dekret.

Satysfakcya tedy zależała dla Urzędu od zapłacenia sądzoney summy, i Eliminaty.

A Szuyskiemu satysfakcya zależała od wypłacenia 200. złch.

Mijam w tym mieyscu (ale i ten uspokojony) Urząd Szuyskiemu złch 200. wypłacone, składa się Kwit przyznany.

Któż więc niewidził, że warunek w Dekrecie post satisfactionem sądzoney rzeczy; dany na umorzenie Procederu i motivum przestał być warunkiem do czynienia procederu, kiedy satysfakcya Szuyskiemu nastąpiła.

Ten warunek owszem jest przeciwko Szuyskiemu, bo gdy nastąpiła satysfakcya, dla niego proceder zamorzony, niema zaczym procederu mieć, a perconsequens sprawy, bo skutkiem satysfakcyi Dekretowi spor i proceder ułatwiony.

Otoż ni Repartycya, ni powodztwo Szuyskiego, ni łączenie do Aktoratu jego nieusprawiedliwione, a raczey że cała konwikcya występna dowiodłszy z kolei kròciuteńko, odpowiadam na pretensye JP. Szuyskiego i jego sprawę,

§.

Rozgniewał się Szuyski, że go XXża dochodząc na nim sprawiedliwości pozwali jako nie osiadłego i jako służbą u W. Niemcewicza zaiętego.

Któż mu winien? sprawę bez sprawy sobie skomponował tytuł Instygatora przywłaszczywszy, na ucisk i ponękanie XXży. Wszakże to widać z samey sprawy i jego powodztwa, a oprócz tego czemu się gniewa za Pozew, kiedy on zmòwiwszy się do występnego procederu z W. Niemcewiczem, spokoyność i Maiątek XX. zabrał, i do tey konwikcyi całey był Instrumentem? cze-

go ſię gniewa za areſzt kiedy nie oſiadły, kiedy ſługą jeſt Niemcewicza.

Tyle on nabroił licha, zaiął Poſſeſſyi część Cyſterſow daremnie, z niey użytkuje do tychmiaſt XXża wygnani nie maią chleba od Fundatorow ofiarowanego, by ią opatrowaniem cudzym, a jeſzcze chce żeby nie był pozwanym, żyią nie był areſztowany, dziwnego ſerca napiera ſię.

Dowodem oſiadłości podobno ad caſum wyſtaranym zadaje fałſz Manifeſt W. Wyganowſkiey Podkomorzyney, kładł on te i do Dekretu dawnego, ale u Trybunału nie ziednały konſyderacyi, naypewniey z tey miary aby nie uczynić præjudicium Wyganowſkiey.

A w reſzcie Statut w Art: 48. bez dyſtynkcyi ſług areſztować i ſtawić Panu każe; czytać Statut. Czegoż ſię gniewa choćby był oſiadłym, tyle ſzkody poczyniwſzy, w konwikcyą w plątawſzy, z czegoż odpowie Szuyſki?

Od momentu ſprawy, i przed ſprawą zawſze przy Niemcewiczu Sędzi, pewnie że nie panuie, ale ſłużebnika pełni obowiązki; Ergo ſługa podlega areſztowi, a choćby i przebywał, Statut i tak areſztować dozwala.

A więc ſłuſznie i areſztowany i pozywany.

Na dalſze zarzuty jego mianowicie zaco mu Inſtygatoryą Sąd odebrał, a W. Hornowſki zaco drugiemu podpisał, nie odpowiadam, odwoływam ſię tylko do Produktu W. Hornowſkiego, w ktorym W. Hornowſki wyraża, iż mu odebrano za rożne abuſus, że odebrano nie dla intereſſu XX. Cyſtersow, bo na tym Hornowſki oświadczał nawet (lubo daremnie) przyſięgę, bo doſyć jeſt woli, nie potrzeba przyczyny do odprawienia *np.* Panu ſługi.

Na mieyscu tego co ſię ſkarżył na odebranie Inſtygatoryi, a zatym na inwalidowane jego powodztwo, lepiey byłby uczynił, żeby donioſł (mijam ważność powodztwa do Taktowego Regeſtru) przynaymniey ſprawy ſłuſzność, i nieoſzukanie Sądu i ſtrony, za ktore, winien 6. niedziel wieży.

Mowił w Produkcie, mowił i w Replice o jedney Inſtygatoryi, i o ſwoiey oſiadłości, nic przecież nie powiedział coby mu XXża z Dekretu (o ktorego Exekucyą ten zapalił Proceſs) choć ſzeląg zawinił; A więc pro temera Intentata lite pro Eluſione Sądu oprocz powrocenia Dobr cum calculo, ma być karany wieżą i expenſami.

Co do W. Szczepanowskiego:

Dziwna rzecz, W. Szczepanowſki, ktoren ſiedm wyſtępkow w jedney i jednego Dekretu Exekucyi popełnił, ktoren Dobra Olizarowy Staw nieſkonwinkowane z Zołnierzem najechał, chciał żeby go Cyſterſi tak daleko jego Exekucyą pokrzywdzeni pochwalili.

Być to może, że ſkarga przypodobana nie była, często prawda obraża, wſzakże jeśli ſłowa prawdy przyjemne nie ſą, niech ſiebie obroni za co dał okazyą do wymowienia i ſkargi, zaco błędem i zdrożnemi ſwemi poſtępkami aż do depoſſeſſyi Dobr konwikcyi nieuległych poſunionemi uciemiężył Cyſterſow.

Pro-